

03/02/2010 19:25

Roger Schank, pedagog: “Els professors universitaris són uns ganduls”

Redacció / ACN

El pedagog americà Roger Schank ho té clar: el problema de les universitats és que els professors “són uns ganduls”. “I resulta difícil imaginar-se fins a quin punt ho són”. “Volen ser investigadors famosos per les seves troballes” i s'obliden “de la docència”, denuncia Schank, que reivindica per a les universitats professors compromesos amb l'ensenyament, “una tasca dura que no dona fama”. Defensa el mètode socràtic, que aposta per “fer preguntes als alumnes enlloc de donar-los respostes”, i apel·la al ‘learning by doing’, un aprenentatge basat en l'experiència i que ara ensenya en un màster a Barcelona. “Per aprendre cal viure les coses, una persona que parla a un grup no està ensenyant res”, sentència.

Els professors universitaris són uns ganduls?

Ho són. Resulta difícil imaginar-se fins a quin punt ho són, de ganduls. A les universitats més prestigioses dels Estats Units tenen tres hores de classe a la setmana. Jo en feia encara menys! La creença que els professors estan tot el dia fent classe és errònia.

I què fan?

Investiguen. Volen ser investigadors famosos, no professors. Aquest és el model de Yale, Stanford, Princeton, Harvard... i és el que copien les institucions més petites. Tenim professors que volen ser reconeguts pels seus descobriments i no volen fer la feixuga tasca dels docents.

Creu que és un error estructural?

Sí. El sistema, als EUA fa que els professors més famosos siguin els investigadors més famosos. Són gent que són entrevistats a la televisió per les seves troballes, que publiquen llibres. Als professors de Yale o Harvard la fama els fa embogir, volen ser reconeguts a qualsevol preu. Creu-me, els conec. I quan vols ser famós els estudiants són la menor de les teves preocupacions.

Deu haver-hi excepcions...

Cap d'aquests professors no negocia amb els rectors obtenir més hores lectives, negocia per tenir-ne menys. Això provoca que els millors professors ensenyin molt poc, i que els pitjors professors ensenyin molt. Per què? Perquè la docència no importa. A Harvard si algú diu de tu que ets un bon professor t'està dient que ets un mal investigador, és qüestió de temps que perdis la teva plaça, estàs mort si algú diu això de tu.

Però necessitem investigadors...

Però no en necessitem vint a cada universitat. Tots els professors no poden ser investigadors, els investigadors no són bons professors, fer conferències no és ensenyar.

Què és ensenyar?

Ensenyar és una feina dura, si realment vols fer-la bé, si no vols limitar-te a situar-te davant un grup de persones i parlar. Ensenyar requereix fixar-se en allò que cada persona fa i intentar que ho faci millor. És una feina molt complicada que només alguns professors fan. D'altres només parlen davant la classe, entreguen apunts i se'n van a casa.

A Catalunya molts li dirien que l'educació té molts problemes i que donar classe no és tan senzill

El problema de l'educació és que esperem que l'aprenentatge arribi per transmissió oral. No és cert, encara que les escoles funcionin així. S'aprèn fent les coses que vols aprendre. Si vols conduir un cotxe cal que el conduïxis. En el cas dels negocis passa el mateix, cal que t'enfrontis a situacions reals del món dels negocis. Aquest màster et fa viure les situacions que et trobaràs en el món dels negocis. No rebràs teoria d'aquestes situacions ni seràs examinat més tard, només les viuràs.

Vostè diu que els professors bons deixen confusos els seus alumnes, per què?

Un bon professor no t'hauria de donar mai respostes. T'hauria de dir “tu què en penses?” o “per què has arribat a aquesta conclusió?”. No t'hauria de dir si la conclusió és o no correcte. És el mètode socràtic, no és cap invenció. El progrés ve donat pel fet que l'ordinador permet representar situacions amb tota credibilitat. El ‘Learning by doing’ és tan sols una nova implementació d'unes idees molt belles que el sistema escolar ha oblidat.